

Súd: Okresný súd Čadca  
Spisová značka: 8C/75/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206254  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová  
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5317206254.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu Z. A., J.. XX.X.XXXX, G. N. XXX, XXX XX Y., zastúpeného Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému Černejová & Hrbek, s.r.o., Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, v konaní o zaplatenie 300,73 € s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 288,25 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 136,64 € od 22.12.2016 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 151,61 € od 8.6.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 91,70 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 10.11.2017, domáhal voči označenému žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 149,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 149,12 € od 22.12.2016 do zaplatenia, a to z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko podľa žalobcu pôžička č. XXXXXX, ktorá mu bola žalovaným poskytnutá na základe zmluvy zo dňa 23.11.2012, je bezúročná a bez poplatkov, keďže v nej absentujú náležitosti vyžadované zákonom, v nadväznosti na čo žalobca pôžičku o žalovanú sumu teda preplatil. Podľa žalobcu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a poplatkov, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v žalobe namietol aj neplatne dohodnutú výšku úrokovej sadzby, dôvodiac, že podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk, uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,42 % pre podobné typy úverov, so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci november 2012. V zmluve je ročná úroková sadzba uvedená vo výške 32,03 %. Vzniesol návrh na vykonanie dokazovania oboznámením sa s úrokovými sadzbami poskytovanými bankami v čase, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na jednotnú súdnu prax v tom, že úroková sadzba odporuje dobrým mravom, ak viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú mieru poskytovaných bankami v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre takýto prípad teda napáda neplatnosť úrokovej sadzby ako jednej zo zložiek odplaty, nie odplatu samotnú, ktorou sa v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka myslí RPMN. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu označil niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (1NCdo 1/2009, 2Cdo 421/2014, KS Banská Bystrica 13Co 170/2018, KS Trnava

9Co 215/2018 a 2Co 1/2019). Keďže dojednanie o úrokovej sadzbe je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, hľadí sa na zmluvu ako by v nej výška úrokovej sadzby absentovala, preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca namietol tiež nesprávnosť priemernej RPMN, ktorá podľa Ministerstva financií SR za tretí štvrtrok roku 2012 bola pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením vo výške do 400,- € vrátane so zmluvnou splatnosťou do 1 do 5 rokov vo výške 31,10 %, pričom v zmluve je uvedená hodnota vo výške 46,35 %, čo zavádza spotrebiteľa k tomu, že obdobné úvery na trhu sú o vyše 15 percentuálnych bodov nevýhodnejšie, ako v skutočnosti. Žalobca požadoval aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy, a to od 22.12.2016, kedy žalovaný už vedel o tom, že sa bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil. V replike doručenej súdu dňa 7.5.2020 čl. 102 spisu, ktorú označil zároveň i ako zmenu žaloby, rozhodujúce skutkové tvrdenia v nadväznosti na obranu žalovaného doplnil, keď poukázal na to, že zmluva neobsahuje deň splatnosti jednotlivej splátky. Ani zmluvné podmienky, v ktorých je uvedené, že ak nie je v splátkovom kalendári, v zmluve, podmienkach alebo VOP uvedený iný dátum, splátka je splatná v 20. deň kalendárneho mesiaca, nie sú spôsobilé tento stav zhojiť. V replike vzniesol i zmenu žaloby, ktorou predmet sporu rozšíril o zaplatenie sumy predstavujúcej splátky pôžičky uhradené po podaní žaloby, a to 7 splátok po 12,48 €, spolu 87,36 €, ďalej aj sumy 48,- € a 16,25 €, teda spolu 151,61 € (čl. 102).

2. Žalovaný, ako právny nástupca pôvodne označeného žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ako subjektu, ktorý mal pri uzatváraní zmluvy o pôžičky postavenie veriteľa, vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 16.11.2018 na čl. 51 spisu, vyjadril nesúhlas so žalobou, odkazujúc na viaceré rozhodnutia súdov. Má zato, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom v čase jej uzavretia, a to údaje o výške splátky (12,48 €), počte splátok 60, o termíne konečnej splatnosti (11/2017) v spojení s ostatnými údajmi. K náležitosti § 9 ods. 2 písm. k) žalovaný, odkazujúc na ustálenú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie dôvodil, že neexistuje zákonná požiadavka uvádzať tzv. rozpis splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu ku konečnej splatnosti úveru poukázal na článok 6 bod 6.1 všeobecných obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach, v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a alebo podmienkach a alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, zmluve alebo podmienkach či VOP ustanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného textu je zrejmé, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Prvá je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy a termín konečnej splatnosti je 20. deň v mesiaci november 2017. Vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného textu je zrejmé, že termínom konečnej splatnosti bol november 2017, kedy bola v zmysle článku 6 odsek 6.2 všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, k 20. dňu v mesiaci splatná posledná splátka úveru, teda ku dňu 20.11.2017. Tento údaj vyplýva aj zo splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016, na ktoré odkazuje aj Najvyšší súd SR v uznesení 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018, v ktorom konštatuje, že ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve presný dátum poslednej splátky uvedený. Vo vzťahu k náležitosti priemernej RPMN namietol, že by šlo o spotrebiteľský úver so zabezpečením. Šlo o úver, ktorý patrí medzi tzv. ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v roku 1 - 5 vo výške 1.500,- € vrátane. Priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy bola v prípade takéhoto úveru 46,35 %, teda vo výške, aká je uvedená v zmluve. Vo vzťahu k absencii označenia adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, žalovaný poukázal priamo na vrchnú časť samotnej žiadosti o pôžičku, kde bol označený veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding spolu s adresou Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, pričom rovnaká adresa je uvedená aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca mohol uplatniť svoju reklamáciu a sťažnosť aj na adrese uvedenej v spodnej časti zmluvy o úvere Bernolákova 4681/17, 058 01 Poprad. Vo vzťahu k neprímeranosti odplaty poukázal na to, že ročná úroková sadzba bola v danom prípade 32,03 %, RPMN taktiež. Za rozhodné zákonné ustanovenie v čase uzavretia zmluvy v otázke odplaty za spotrebiteľský úver označil § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pojem odplata za úver je širším pojmom, pričom sám zákonodarcu v uvedenom zákonom ustanovení uvádza, že nie úrok z úveru, ale práve celková odplata za úver nesmie podstatne prevyšovať odplatu. Teda nielen úrok, ale odplatu celkovú. Žalobcom tvrdený rozdiel medzi dohodnutou

úrokovou sadzbou a ním nesprávne uvádzanou referenčnou hodnotou 11,42 % by mal predstavovať naplnenie zákonného pojmu podstatné prevýšenie, s ktorým sa však žalobca bližšie nevysporiadal. V tomto smere žalovaný poukázal na súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2012, zverejnené dňa 30.10.2012, z ktorých pre daný typ úveru „ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v roku 1 - 5 vo výške do 1.500,- € vrátane“ predstavovala hodnota RPMN 46,35 % a dvojnásobok takej hodnoty predstavuje 92,70 %, pričom v zmluve je odplata uvedená vo výške 32,03 %. V duplike doručenej súdu dňa 16.6.2020 na čl. 135 skutkové tvrdenia doplnil v tom smere, že zákon nevyžaduje podpis strán zmluvy na každom jednotlivom komponente, resp. súčasť zmluvy o úvere. Skutočnosť, že žalobca mal všetky komponenty zmluvy k dispozícii, resp. že sa s nimi oboznámil, vyhlásil v článku VII ním podpísanej žiadosti. Tiež dôvodil, že nijako žalobcovi nebránil so zmluvnou dokumentáciou sa oboznámiť. Žiaľ, skutočnosť, či si klient zmluvnú dokumentáciu naozaj prečítal alebo nie, už žalovaný nedokáže ovplyvniť. Dané je jednoduchou vecou podpisujúceho klienta. Inak by bolo možné dospieť k tomu, že banka by mala byť zodpovedá za to, že si klient zmluvu a súvisiacu dokumentáciu prečítal celú alebo nie, či si ju prečítal s porozumením alebo nie a podobne. Žalobu ako nedôvodnú žiadal zamietnuť.

3. Na prejednanie uvedeného sporu súd nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán. Obe strany svoju neprítomnosť vopred ospravedlnili, vyjadrili súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti, nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery:

4. Dňa 23.11.2012 žalobca v postavení dlžníka požiadal a uzavrel zmluvu o poskytnutí pôžičky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. č. XXXXXX. Z bodu 3 uvedenej zmluvy vyplýva schválená výška pôžičky 400,- €, ktorú sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 60 po 12,48 € pri ročnej úrokovej sadzbe 32,03 %, RPMN 32,03 %, priemernej hodnote RPMN 46,35 % a termíne konečnej splatnosti 11/2017, pričom celková suma pôžičky mala predstavovať 748,80 €, teda celkové náklady spotrebiteľa mali predstavovať 348,80 €.

5. Predchodca žalovaného, veriteľ, v liste zo dňa 27.11.2012, adresovanom žalobcovi, na čl. 7, oznámil žalobcovi, že finančné prostriedky vo výške 400,- € mu boli vyplatené dňa 23.11.2012 a že v prílohe tohto listu mu zasiela splátkový kalendár, podľa ktorého bude uhrádzať pravidelné mesačné splátky a všeobecné obchodné podmienky k poskytnutej pôžičke. Zároveň mu oznámil číslo účtu a variabilný symbol s tým, že splátky je potrebné uhrádzať pravidelne každý mesiac tak, aby ku dňu splatnosti mesačnej splátky boli peniaze pripísané na účte veriteľa.

6. Zo všeobecných obchodných podmienok na čl. 80 spisu, konkrétne bodu 6, okrem iného vyplýva, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, zmluve alebo podmienkach či VOP ustanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

7. Z údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrťrok 2012, a to podľa stavu k 30.9.2012 na čl. 36 spisu, ktorý mal súd overený následne dokonca i informáciami o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za štvrtý štvrťrok 2012 a podľa stavu k 31.12.2012, vyplýva, že pri type spotrebiteľského úveru od 1 do 5 rokov, a to spotrebiteľského úveru ostatného, neuvedeného v roku 1 - 5 vo výške do 1.500,- € vrátane, predstavovala RPMN 46,35 %. V zmysle údajov o novo poskytnutých úveroch za štvrtý štvrťrok 2012 dokonca 47,29 %.

8. Z priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v € rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) vyplýva úroková sadzba pri spotrebiteľských a ostatných úveroch od 1 do 5 rokov pre domácnosti, tzv. S.14 + S.15 v treťom štvrťroku 2012, konkrétne v mesiaci november 2012, 12,93 %, vo štvrtom štvrťroku 2012 v priemere 12,95 %.

9. Zo splátkového kalendára na čl. 77, 78 rub vyplývajú rovnaké údaje týkajúce sa pôžičky, s rozpisom jednotlivých splátok, vrátane dátumov ich splatnosti, keď dátumom splatnosti každej jednotlivkej splátky bol uvedený 20. deň v mesiaci.

10. Z výpisov z účtu žalobcu a potvrdení o zrealizovaní transakcie, ktoré žalobca k žalobe a k replike pripojil, vyplýva, že žalobca na uvedenú pôžičku uhradil ku dňu podania žaloby 43 splátok po 12,48 €, spolu 536,64 €. V zmysle výpisov a potvrdení pripojených k replike po podaní žaloby žalobca uhradil na danú pôžičku ďalších 7 splátok po 12,48 €, teda spolu 87,36 €, ďalej aj sumy 48,- € a 16,25 €, teda spolu 151,61 €. V nadväznosti na uvedené predmet sporu rozšíril o zaplatenie sumy predstavujúcej súčet úhrad vykonaných po podaní žaloby.

11. Z listiny vyhotovenej predchodcom žalovaného, veriteľom, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 22.2.2016 na čl. 37, označenej ako predsporová výzva - odpoveď, vyplýva, že predchodca žalovaného žalobcovi oznámil, že ako klient bol v čase uzavretia zmluvy spôsobilý na právne úkony, mal možnosť sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami, na znak akceptácie ich vlastnoručne podpísal, čím sa zaviazal k rešpektovaniu a dodržiavaniu všetkých zmluvných povinností, okrem iného aj k vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov a k zaplateniu celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Keďže jednotlivé parametre v zmluve boli stanovené v súlade s platnou právnou úpravou, v čase uzavretia predchodca žalobcu žiadosti vyhovieť nemohol, nakoľko všetky náležitosti zmluvy boli dojednané v súlade s právnym poriadkom SR.

12. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) f) a k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Predtým, než sa súd začal zaoberať dôvodnosťou žalobou uplatneného nároku, považoval za potrebné vysporiadať sa najskôr s procesným úkonom žalobcu učeným v jeho replike, a to so zmenou žaloby, i v nadväznosti na ustanovenie § 294 CSP. Zmenu žaloby súd považuje za dispozitívny úkon žalobcu a prejavom jeho slobody v dispozícii so žalobou, predmetom konania a samotným sporom, avšak v súlade so zákonom. Keďže v danom prípade šlo o úkon spotrebiteľa, ktorý vystupuje v spore v postavení žalobcu, zmena žaloby bola prípustnou, súd o nej preto rozhodol na pojednávaní uznesením, ktoré vyhlásil priamo do zápisnice o pojednávaní. Nakoľko strany na pojednávaní prítomné neboli, uznesenie vyhotovil i písomne. Žalobcom žiadanú zmenu žaloby pripustil, keďže podľa názoru súdu výsledky vykonaného dokazovania umožňujú konať aj o takto zmenenej žalobe. Je zrejmé, že žalobca žalobu upravil v súlade so zmenou faktického stavu, ku ktorej došlo po podaní žaloby. Predmetom konania sa tak stalo zaplatenie sumy 300,73 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 149,12 € od 22.12.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 151,61 € od 3. dňa po doručení zmeny žaloby žalovanému až do zaplatenia. Žalovanému bola zmena žaloby spolu s termínom pojednávania doručená dňa 5.6.2020, teda úrok z omeškania zo sumy 151,61 € je povinným uhradiť od 8.6.2020.

14. Žalobca učinil predmetom sporu zaplatenie peňažnej sumy, ktorá má predstavovať bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného ako právneho nástupcu veriteľa, ktorý poskytol žalobcovi na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 23.11.2012 pôžičku vo výške 400,- €, pričom celková suma pôžičky mala predstavovať, vrátane úroku a poplatkov, 748,80 €. Keďže žalobca tvrdil, že úver na základe tejto zmluvy poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, resp. údaje v nej nie sú uvedené v správnej výške, súd podrobil uvedenú zmluvu súdneho prieskumu z uvedeného pohľadu. Na úvod však považuje za potrebné vysporiadať sa s tým, že vzťah založený touto zmluvou o poskytnutí pôžičky považuje za spotrebiteľský, v nadväznosti na nesporné postavenie zmluvných strán v čase jej uzavretia. Zároveň úver na základe tejto zmluvy poskytnutý hodnotí ako spotrebiteľský. Tieto skutočnosti napokon medzi stranami sporné neboli.

15. Vychádzajúc z výsledkov súdneho prieskumu predmetnej zmluvy o poskytnutí pôžičky súd dospel k nasledovným záverom: Vo vzťahu k náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) súd sa stotožnil s obranou žalovaného, vyhodnotil ju za účinnú, keď zo zmluvy možno vyvodíť adresu, na ktorú sa v prípade reklamácie alebo sťažnosti môže dlžník ako klient obrátiť. Dokonca v danom prípade sú v zmluve

uvedené adresy dve. Na konci zmluvy je dokonca uvedená adresa veriteľa pod označením „zákaznícky servis a vybavovanie reklamácií: XXXX/XXX XXX.“ Teda je zrejme a možno predpokladať, že adresa uvedená pod týmto označením je adresou, na ktorej možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tomto smere súd považoval náležitosť zmluvy za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, a teda za náležitosť, ktorú zmluva skutočne obsahuje.

16. Vo vzťahu k náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) súd poukazuje už na pomerne bohatú judikatúru, i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, i na judikatúru odvolacích súdov, v zmysle ktorej možno konštatovať, že nie je nevyhnutným, aby zmluva obsahovala rozčlenenie každej jednotlivej splátky, vrátane splatnosti každej jej jednotlivej časti (teda istiny, úrokov, či poplatkov, resp. poistenia). Avšak, musí poukázať na to, že zo znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zmluva musí obsahovať nielen výšku, počet, ale aj termíny splátok (či už istiny, úrokov alebo iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia). Vo vzťahu k absencii termínu splátky (prvej a každej ďalšej) súd odkazuje na nasledujúci odsek odôvodnenia, v ktorom sa podrobnejšie uvedenými skutočnosťami zaoberá, a to z pohľadu ďalšej zákonnej náležitosti.

17. Vo vzťahu k náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), tzv. termínu konečnej splatnosti, súd v danom prípade poukazuje na to, že s obranou žalovaného by bolo možné stotožniť sa v takom prípade, keby zo zmluvy vyplývali údaje týkajúce sa minimálne splatnosti prvej, ak nie aj každej nasledujúcej splátky. V danom prípade je nesporné, že zo zmluvy o pôžičke žiaden takýto údaj nevyplýva. V týchto súvislostiach súd považoval za potrebné zaoberať sa i tvrdeniami strán o tom, či boli fakticky všeobecné obchodné podmienky a sadzobník neoddeliteľnou súčasťou zmluvy už v čase jej uzavretia, teda či sa žalobca ako spotrebiteľ pred podpisom zmluvy s týmito listinami skutočne aj oboznámil a či vyhlásenie pod bodom 7 zmluvy nie je len formálnym, o čom súd však nemá pochybnosti, vzhľadom k tomu, že je zrejme, že ide o zmluvu formulárovú, vopred pripravenú, vrátane bodu 7. V tomto smere súd vychádzal z listiny vyhotovenej predchodcom žalobcu dňa 27.11.2012 na čl. 7 spisu, z ktorej obsahu možno jednoznačne, bez pochyb vyvodiť, že ku dňu uzavretia zmluvy sadzobník a všeobecné obchodné podmienky žalobca k dispozícii nemal. Tieto mu boli zaslané v prílohe uvedeného listu, teda najskôr dňom 27.11.2012, čím možno vyvrátiť tvrdenia žalovaného, že tieto listiny boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a že žalobca sa s nimi oboznámil. Potom pri vyhodnotení tejto skutočnosti nebolo dôvodné zaoberať sa tým, či bolo nevyhnutné, aby tieto listiny boli žalobcom všetky, teda jednotlivo každá ich strana, podpísané. Pri takomto vyhodnotení, keď absentoval v zmluve údaj o splatnosti splátky, či už prvej, každej ďalšej alebo poslednej, podľa názoru súdu označenie termínu konečnej splatnosti len mesiacom a rokom nepostačuje. Tento údaj by bolo možné akceptovať ako údaj, ktorý sa týka náležitosti ako doby trvania zmluvy, nie termínu konečnej splatnosti. V tomto smere preto súd obranu žalovaného nevyhodnotil ako účinnú. Naopak, na strane žalobcu tvrdenia týkajúce sa tejto náležitosti vyhodnotil za preukázané. Súd v týchto súvislostiach považuje za potrebné ešte poukázať aj na to, že nemal tvrdené ani preukázané, že by splátkový kalendár bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemal dokonca predložené ani všeobecné obchodné podmienky, resp. zmluvné podmienky, na ktoré sám žalobca poukazoval. Je však toho názoru, že splatnosť splátky, aby bolo možné bez pochyb vyhodnotiť termín konečnej splatnosti zmluvy, bez ohľadu na to, aby ten bol dostatočne konkrétnym spôsobom, teda konkrétnym dátumom určený, vyžaduje, aby splatnosť jednotlivej splátky, minimálne tej prvej, ak nie každej ďalšej, bola uvedená priamo v zmluve, nakoľko zmluvné podmienky majú obsahovať už len údaje spresňujúceho či vysvetľujúceho charakteru. Potom bez takto vymedzeného údaj o okamihu splatnosti splátky nebolo možné bez pochyb vyhodnotiť, že spotrebiteľ si vedel termín konečnej splatnosti vypočítať i sám. Žalobca teda podľa názoru súdu nebol oboznámený so splátkovým kalendárom alebo VOP a o tom svedčí aj fakt, že splácal splátky v rôznych dátumoch, spravidla však v prvé dni v každom mesiaci, teda nie 20. dňa podľa splátkového kalendára, ktorý má údajne tvoriť súčasť zmluvy. Žalovaný síce tvrdil, ale nepreukázal, že by sa žalobca so všeobecnými obchodnými podmienkami a splátkovým kalendárom skutočne oboznámil, že by ich bol na znak súhlasu s nimi i podpísal, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ uvedenú skutočnosť rozporoval. Dôkazné bremeno ťažilo žalovaného, ktorý tvrdil opak.

18. Vo vzťahu k hodnote RPMN súd v krátkosti poukazuje na to, že za použitia kalkulačky RPMN zverejnenej na stránke Ministerstva financií SR, tzv. FININFO, dospel výpočtom k záveru, že RPMN v danom prípade by mala predstavovať 31,67 %. V danom prípade predchodca žalovaného v zmluve uviedol RPMN vo výške 32,03 %, teda vo výške vyššej, v danom prípade v prospech spotrebiteľa, že túto náležitosť súd považoval za správnu.

19. Vo vzťahu k tvrdeniam týkajúcim sa priemernej RPMN súd poukazuje na to, že ide o veličinu rozdielnu oproti veličine RPMN. Je vyjadrením priemernej hodnoty RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, nie na konkrétny spotrebiteľský úver. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá úverovú zmluvu uzavrieť, s ohľadom na jeho RPMN, ktorá musí byť súčasťou zmluvy ako jej obligatórna náležitosť, je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhnutých dodávateľom. Spotrebiteľ má byť presne informovaný, akú zmluvu podpisuje, vzhľadom na trhový priemer. „Účelom uvádzania priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je, aby spotrebiteľ, ktorý ju uzatvára, mal možnosť porovnať tento údaj (vypovedajúci o priemernej výške RPMN od všetkých poskytovateľov obdobných typov úverov) s výškou RPMN, pri ktorej je mu poskytovaný konkrétny úver a posúdiť, či tento je (v porovnaní s inými poskytovateľmi obdobných úverov) pre neho výhodný alebo nie.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/576/2013). Pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). Vo vzťahu k tejto veličine súd dospel k záveru, že bola veriteľom v zmluve uvedená správne, a to vychádzajúc aj zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí a štvrtý štvrtrok 2012. V tomto smere súd poukazuje len na to, že žalobca neprodukoval žiadne konkrétne rozhodujúce skutkové tvrdenia k tomu, z akého dôvodu považoval úver poskytnutý na základe ním predloženej zmluvy o pôžičke za zabezpečený. Pokiaľ skutočne zabezpečeným bol, súdu nebolo zrejmé, čím, teda akým spôsobom. Žalobca neoznačil a nepripojil žiaden konkrétny dôkaz. Preto v tomto smere nebolo možné jeho tvrdeniam dať za pravdu. Naopak, súd považoval v tejto časti obranu žalovaného za účinnú.

21. Vo vzťahu k neplatnosti výšky úrokovej sadzby súd postupoval predovšetkým v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Na uvedené zákonné ustanovenie teda nadväzuje úprava Nariadenia vlády č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo zmluvy odplatu tvoril v danom prípade len úrok. K inej časti odplaty neboli produkované žiadne konkrétne rozhodujúce skutkové tvrdenia. Vyjadrenie strán v tomto smere boli viac-menej všeobecné. Žalobca v zmluve tvrdil, že výška úrokovej sadzby nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci november 2012 12,93 %. V zmysle zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru vo výške 32,03 %, čo je viac ako 2-násobok predstavujúci 25,86 %. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je v časti uvedenia výšky úrokovej sadzby neplatným právnym úkonom, nakoľko úroková sadzba v danom prípade viac než dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, v nadväznosti na čo možno výšku úroku v danom prípade považovať za rozpornú s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. A nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie ohľadom výšky úrokovej sadzby, je súd toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere údaj o úrokovej sadzbe neobsahuje. Keďže tento údaj je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v zmluve v danom prípade táto náležitosť absentuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. V nadväznosti na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade je dôvodné hodnotiť úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 23.11.2012 za bezúročný a bez poplatkov. V takom prípade vzniká veriteľovi nárok iba na vrátenie peňažnej sumy, ktorú na základe zmluvy reálne dlžníkovi poskytol a ktorú mu dlžník nevrátil. V danom prípade žalobca výpismi zo svojho účtu, či potvrdeniami o transakcii preukázal a v tomto smere súd konštatuje, že žalovaný jeho tvrdenia a dôkazy

žiadnym spôsobom nespochybnil, že na daný úver celkovo zaplatil 43 splátok po 12,48 € do podania žaloby, teda 536,64 €, čo už bolo v čase podania žaloby viac, než samotná výška úveru 400,- €. Teda ku dňu podania žaloby úver preplatok o 136,64 €. V tomto smere teda súd nemohol vyhodnotiť žalobu za dôvodnú v celom požadovanom rozsahu, pretože žalobca rozdiel medzi uplatnenou sumou 149,12 € a sumou, ktorú podľa názoru súdu preukázal vo výške 136,64 €, keď rozdiel podľa názoru súdu predstavuje jedna splátka vo výške 12,48 €, ku ktorej však nebol predložený listinný dôkaz, nebolo možné vyhovieť, a teda v tejto časti súd žalobu zamietol. Následne v priebehu sporu žalobca nielen tvrdil, ale preukázal, že po podaní žaloby na daný úver uhradil sumu spolu vo výške 151,61 €. Súd preto vyhodnotil žalobu za dôvodnú vo výške 288,25 €, ktorá predstavuje súčet súm uhradených pred podaním žaloby 136,64 € a po podaní žaloby 151,61 €. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú, resp. nepreukázanú, zamietol.

21. Vo vzťahu k úroku z omeškania, na ktorý má žalobca bez pochyb nárok, keďže žalovaný je v omeškani s peňažným plnením, súd pri okamihu vzniku omeškania s úhradou sumy 136,64 € vychádzal z odpovede predchodcu žalovaného ako veriteľa zo dňa 22.12.2016 na čl. 37 spisu, z ktorej bolo možné vyvodiť, že šlo o odpoveď na predsporovú výzvu žalobcu, ktorú síce žalobca k žalobe nepripojil, a to ani doručku k nej, avšak uvedený žalovaný nesporeoval, nespochybnil, pretože z tejto listiny možno vyvodiť, že najneskôr dňa 22.12.2016 mal žalovaný skutočne reálne vedomosť o tom, že sa na úkor žalobcu bezdôvodne mohol obohatiť. Vo vzťahu k úroku z omeškania zo sumy 151,61 € súd vychádzal zo zmeny žaloby, ktorú v tomto smere vyhodnotil za dôvodnú, keď zrejme žalobca vychádzal zo zákonom upravenej lehoty na plnenie, ktorá je 3 dni v zmysle Civilného sporového poriadku, keď teda požadoval úrok z omeškania v lehote od 3. dňa po doručení zmeny žaloby žalovanému. Je zřejmé, že ku dňu zmeny žaloby tento údaj žalobcovi nemohol byť známy, preto ho súd do zmeny žaloby ako údaj známy súdu ku dňu pojednávania a rozhodovania vo veci doplnil. Žalovanému bola zmena žaloby spolu s termínom pojednávania doručená dňa 5.6.2020, teda úrok z omeškania zo sumy 151,61 € je povinným uhradiť od 8.6.2020. Vo vzťahu k výške požadovaného úroku z omeškania 5 % žalobu vyhodnotil súd za dôvodnú, nakoľko žalobca úrok uplatnil vo výške zákonnej.

22. Súd sa považuje za potrebné záverom vysporiadať i s nasledujúcim. V priebehu sporu, ku dňu 1.1.2018, pôvodný žalovaný spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku rozdelenia zanikol a bol z obchodného registra Okresného súdu Prešov vymazaný. Z výpisu z uvedeného registra mal súd preukázané, že právnymi nástupcami pôvodného žalovaného sa stala obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, v nadväznosti na čo súd výzvou zo dňa 18.1.2018 vyzval právnych nástupcov žalovaného, aby mu oznámili, ktorý z nich prevzal práva a povinnosti z predmetnej zmluvy o pôžičke č. XXXXXX, uzavretej dňa 23.11.2020 medzi ich právnym predchodcom a žalobcom. Spoločnosť VÚB banka, a.s. súdu oznámila, že na základe projektu rozdelenia zlúčením právnym nástupcom čo do práv a povinností vyplývajúcich zo zmlúv o úvere podľa typu bankového produktu sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. K tomuto tvrdeniu pripojila i notársku zápisnicu N 3283/2017, Nz 5415/2017 zo dňa 11.12.2017, ktorej obsahom je samotný projekt rozdelenia zlúčením, uzavretý dňa 11.12.2017 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami. V nadväznosti na uvedené súd potom uznesením č. konania 8C/75/2017-98 zo dňa 3.4.2020 rozhodol, že v konaní pokračuje na strane žalovaného s právnym nástupcom pôvodného žalovaného, a to so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2020. Tieto skutočnosti v priebehu sporu žiadna zo strán nenamietala, nespochybnila, súd preto nemal dôvod o právnom nástupníctve pôvodného žalovaného, a teda jeho pasívnej vecnej legitímácii v spore, pochybovať.

23. O trovách uvedeného sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal zaplata sumy 300,73 € (100 %), z ktorej mu súd priznal sumu 288,25 € (95,85 %). V tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Vo zvyšku predstavujúcom 12,48 € (4,15 %) bol úspešný žalovaný, a teda žalobca neúspešný. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 91,70 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ( odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha ( odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, resp. k čomu sa zaviazal, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.